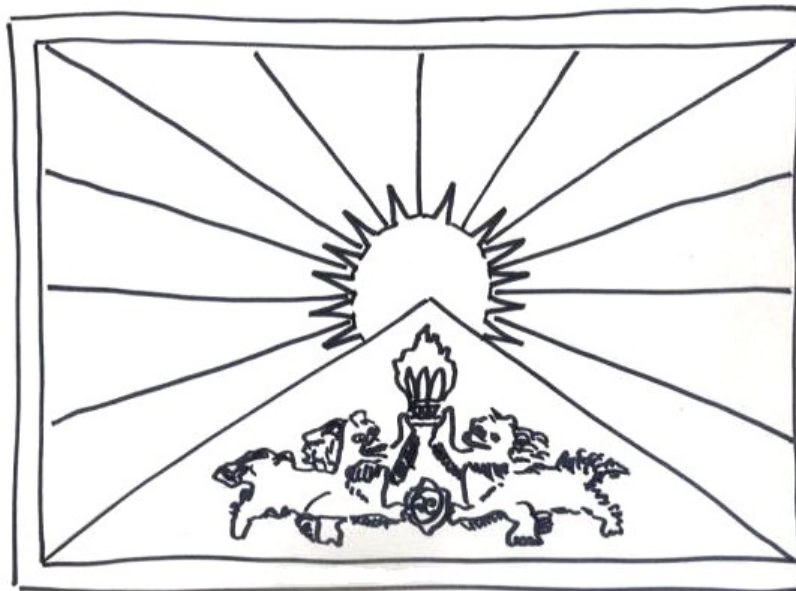


ZPRAVODAJ⁸

POSLANECKÉHO KLUBU STRANY ZELENÝCH

VYDÁNO 4. DUBNA 2008

WWW.ZELENI.CZ/ZPRAVODAJ



1. Úvodní slovo Kateřiny Jacques
2. Zelený poslanecký klub ke Dni Tibetu
3. Demonstrace před čínským velvyslanectvím
4. Otevřený dopis představitelů SZ velvyslankyni Číny k událostem v Tibetu
5. Demonstranti se opět sešli před čínským velvyslanectvím
6. Vzkaz Jeho Svatosti dalajlámy
7. Poslanecká sněmovna schválila prohlášení k situaci v Tibetu
8. Prohlášení Poslanecké sněmovny k situaci v Tibetu
9. Josef Jařab, nominovaný Poslaneckým klubem SZ, usedl do Rady ČT
10. Životopis Josefa Jařaba v datech
11. Rada ČT očima Josefa Jařaba
12. Projev Kateřiny Jacques k zákonu o policii
13. Programový bod Strany zelených antidiskriminační zákon úspěšně prohlasován
14. Novela stavebního zákona
15. Kateřina Jacques a Martin Bursík zahájili výstavu o ukrajinském hladomoru
16. Usnesení Poslanecké sněmovny PČR ze dne 30. listopadu 2007
17. Projev Kateřiny Jacques u příležitosti zahájení výstavy o ukrajinském hladomoru
18. Komunikace s odbory
19. Zelený klub podporuje severní variantu severozápadní části silničního obchvatu kolem Prahy
20. Tisková zpráva CHCEME OKRUH OKOLO PRAHY
21. Ochrana klimatu
22. Mimosoudní řešení spotřebitelských úvěrů
23. Ondřej Liška se setkal s francouzským ministrem školství
24. Poděkování Spolku pro obnovu venkova
25. Střípky ze zelené činnosti
26. Kresba na konec

Úvodní slovo Kateřiny Jacques

Milí čtenáři, milé čtenářky,

v uplynulých dnech se nám po delším boji podařilo vystrnadit z našeho redakčního týmu samozvaného šéfredaktora Antonína Príla, který se dočasně zmocnil vlády nad Zpravodajem a umožnil vznik jeho 7,5tého čísla. Věříme, že oceníte návrat k politicky korektnímu, vyváženému a pravdivému zpravodajství. Nechtě se v následujícím roce až do 1. dubna 2009 zesměšňuje každý sám.

V osmém čísle rekapitulujeme zejména práci, kterou jsme odvedli v souvislosti s událostmi v Tibetu. Nejen, že se nám jako prvním v historii podařilo vyvěsit tibetskou vlajku na budovu poslanecké sněmovny, ale s úspěchem jsme sněmovně předložili také rezoluci u příležitosti 49. výročí povstání v Tibetu.

Najdete ale i další zajímavé čtení - o úspěšném zvolení kandidáta Strany zelených Josefa Jařaba do Rady České televize, o komunikaci poslaneckého klubu s odborovými organizacemi či o nesnadném prosazování tzv. antidiskriminačního zákona.

Uplynulé období bylo pro poslanecký klub bez nadsázky úspěšné. Posudte sami.

Příjemné čtení!

Vaše Kateřina JACQUES

Zelený poslanecký klub ke Dni Tibetu

Poslanecký klub Strany zelených opakovaně připomíná, že nesouhlasí s tibetskou politikou čínské vlády. I proto vznikla poslanecká



Foto: Milan Mraček

tím, že se zapojil do celosvětové akce „Vlajka pro Tibet“.

Skupina přátel Tibetu, jejíž založení úspěšně iniciovala jako první v historii českého parlamentu Kateřina Jacques.

U příležitosti Dne Tibetu, kterým si svět každoročně připomíná krvavé potlačení povstání Tibeťanů proti čínské nadvládě, se rozhodl zelený klub pokojným způsobem vyjádřit solidaritu s tibetským lidem

Předsedkyně klubu zadala Parlamentnímu institutu vypracování studie, která specifikuje, za jakých podmínek je **vyvěšení vlajky na budově PS PČR** možné. Šestistránkový rozbor uvádí, že vyvěšení tibetské vlajky je způsobem projevu, který je chráněn ustanovením čl. 17 Listiny základních práv a svobod, a pokud bude vlajka doplněna informací, že její vyvěšení je vyjádřením pouze zelených poslanců a poslankyň, nepřekračuje tento krok žádné zákonné ustanovení.

Proti vyvěšení vlajky prostřednictvím kancléře Kynštetra vystoupil předseda PS PČR Miloslav Vlček. Narychlo vypracovaná právní stanoviska, která však zcela opomínala fakt, že PK SZ k tibetské vlajce připevnil dobře viditelné logo Strany zelených, se snažila zpochybnit oprávnění poslaneckého klubu k takovému kroku. **Martin Bursík a Kateřina Jacques** telefonicky informovali představitele demokratických stran o chystaném záměru a i přes hrozbu uhrazení nákladů za přistavení vysokozdvizné plošiny, pomocí které by byla vlajka odstraněna (tuto výstrahu vznesl předseda Vlček), se členové a členky zeleného poslaneckého klubu rozhodli tibetskou vlajku vyvěsit. Na budově českého parlamentu tak poprvé v historii zavlála červenomodrá vlajka se zlatým sluncem.



Foto: Milan Mraček

Nezůstalo však pouze u tohoto činu. Kateřina Jacques připravila pro Skupinu přátel Tibetu **rezoluci odsuzující násilí v Tibetu**. Připojili se k ní poslankyně a poslanci ze Skupiny přátel Tibetu, ale i mnozí další. Text projednal také Zahraniční výbor, který doporučil Poslanecké sněmovně jeho schválení. K hlavnímu

projednávání došlo na schůzi 1. dubna. **Text rezoluce po poměrně dlouhé diskuzi podpořilo 79 poslanců a poslankyň ze 103 přítomných, 2 hlasovali proti.** Poslanecká sněmovna se tak zásluhou Kateřiny Jacques připojila k Senátu, který rezoluci k Tibetu přijal již v roce 1998.

Více k činnosti poslanecké Skupiny přátel Tibetu:
www.katerinajacques.cz/32/rubrika/tibet

Milan Mraček, Kateřina Jacques, Monika Horáková

Demonstrace před čínským velvyslanectvím

Vyjádřit svůj nesouhlas s čínským útlakem tibetského lidu přišlo v neděli 16. března před čínskou ambasádu zhruba pět stovek lidí. Spontánní **demonstraci se svíčkami svolala Strana zelených** a čtyři občanská sdružení na protest proti tomu, jak čínská armáda a policie zasahuje v těchto dnech proti demonstřujícím Tibeťanům ve Lhase a v provinciích Tibetu.

K demonstrujícím promluvil i Martin Bursík, který se podělil o svou zkušenost s pobytem v Tibetu a následně přečetl **otevřený dopis velvyslankyni Číny Huo Yuzhen**, který **mimo něj podepsali i Kateřina Jacques a Ondřej Liška**. Dopis velvyslankyni se však nepodařilo osobně předat, byl proto vhozen do poštovní schránky velvyslanectví.

Mezi demonstrujícími zavítal i **bývalý prezident Václav Havel**. "Je mi velmi sympatické a je mi velkou vzpruhou fakt, že tolik lidí, a zvláště mladých lidí, není lhostejno k tomu, co se děje na druhé půlce zeměkoule. Dějí se tam vážné věci," řekl přítomným exprezident. Předseda Olympic Watch Jan Ruml přečetl **tiskovou zprávu ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga**.



Foto: Ondřej Besperát

Na závěr zhruba hodinové demonstrace vyzval **organizátor akce Stanislav Penc** účastníky, aby se před ambasádu dostavili i ve středu 19. března od 18:00, tedy v den, kdy měla Poslanecká sněmovna PČR projednávat **rezoluci o Tibetu**.

Milan Mraček

Otevřený dopis představitelů SZ velvyslankyni Číny k událostem v Tibetu

V Praze dne 16. března 2008

Její excelence
Vážená paní
Huo Yuzhen
velvyslankyně Čínské lidové republiky

Vážená paní velvyslankyně,

v uplynulých dnech jsme se připojili k celosvětové akci vlajka pro Tibet a dali tak najevo solidaritu s tibetským lidem. Chtěli jsme symbolicky vyjádřit podporu úsilí tibetského lidu za záchranu kulturní a náboženské svébytnosti a naplnění základních občanských a

politických práv. Lidská práva vnímáme jako nedělitelnou a univerzální hodnotu, na jejíž dodržování mají nárok lidé všude na světě.



Celý svět upírá v těchto dnech pozornost k Vaší zemi a k tibetskému lidu. Sledujeme se zděšením současné události v Tibetu a s hlubokým zármutkem se dozvídáme kusé informace o nevinných obětech. Jsme přesvědčeni o tom, že protesty tibetského lidu proti mnohaleté okupaci jsou přirozeným projevem vůle lidí po svobodě. Odsuzujeme násilí na demonstrantech, kteří přicházejí projevit svůj

názor a žádáme jeho okamžité zastavení. Žádáme propuštění preventivně zadržovaných osob a žádáme, aby nebyly vystavovány lidsky nedůstojnému zacházení a mučení.

Podporujeme přímý dialog mezi Jeho Svatostí Dalajlamou, který je samotnými Tibeťany považován za jejich nejvyššího zástupce, jeho exilovou vládou a představiteli Čínské lidové republiky. Řešení situace v Tibetu by mělo vycházet ze závěrů tohoto dialogu.

Žádáme vládu ČLR aby zajistila svobodný přístup k objektivním informacím o tom, co se v Tibetu děje a umožnila přístup nezávislých médií do oblasti.

Vyzýváme vládu ČLR, zastavte násilí a respektujte lidská práva!

S pozdravem

Martin Bursík, předseda Strany zelených

Kateřina Jacques, předsedkyně poslaneckého klubu Strany zelených a parlamentní Skupiny přátel Tibetu

Ondřej Liška, místopředseda Strany zelených pro zahraniční politiku

Demonstranti se opět sešli před čínským velvyslanectvím

Středeční manifestace navázala na spontánní nedělní demonstraci a cíl shromáždění byl stejný – vyjádřit nesouhlas s tím, jak čínská armáda a policie v těchto dnech zasahuje proti demonstrujícím Tibeťanům ve Lhase a v provinciích Tibetu.

Shromážděné prostřednictvím svého dopisu pozdravil tibetský duchovní vůdce **Jeho Svatost dalajlama** (dopis přečetla asistentka Kateřiny Jacques Monika Horáková). K více než tisícovce přítomných krátce promluvil i bývalý prezident republiky **Václav Havel** a představitelé NNO monitorujících situaci v Tibetu.



Foto: Milan Mraček

Milan Mraček

VZKAZ J. S. dalajlámy

Rád bych využil této příležitosti, abych vyjádřil svou hlubokou vděčnost svému příteli Václavu Havlovi a členům iniciativy „Sdílená starost“ za jejich zájem o nedávné smutné události v Tibetu a za jejich naléhání na čínské úřady, aby projevily zdrženlivost při demonstracích. Také děkuji vám za pořádání dnešní večerní vigilie v Praze.

Vzhledem k tomu, že mě čínská vláda obvinila z podněcování protestů v Tibetu, žádám, aby tato obvinění byla důkladně vyšetřena respektovanou komisí, která by zahrnovala i čínské představitele. Tato komise by musela navštívit Tibet, tradiční tibetská území vně Tibetské autonomní oblasti a také Ústřední tibetskou správu zde v Indii.

Má-li se mezinárodní společenství, a zvláště více než miliarda čínských občanů bez přístupu k necenzurovaným informacím dozvědět, co se v Tibetu doopravdy děje, bylo by nesmírně prospěšné, kdyby se do takového vyšetřování zapojili i představitelé mezinárodních médií.

Bez ohledu na to, bylo-li to skutečně záměrem či nikoliv, věřím, že v Tibetu, kde je tibetská identita neustále potlačována, dochází ke kulturní genocidě. V důsledku obrovských přesunů občanů netibetské národnosti do Tibetu, se z Tibeťanů stala nevýznamná kulturní menšina v jejich vlastní zemi. Výjimečné tibetské kulturní dědictví včetně jedinečného jazyka, zvyků a tradic se zvolna vytrácí. Čínská vláda neusiluje o jednotu národností, naopak, diskriminuje menšiny, včetně té tibetské.



Foto: Milan Mraček

Je všeobecně známo, že tibetské kláštery představují pokladnici tibetské buddhistické kultury a také hlavní střediska vzdělávání. Počet těchto klášterů, včetně počtu jejich obyvatel, je tvrdě omezován. V těch kláštorech, které stále ještě existují, je zakázáno seriózně studovat tibetský buddhismus a dokonce i přijímání do těchto středisek vzdělávání podléhá

přísné kontrole. Skutečná náboženská svoboda v Tibetu neexistuje. Ti, kteří si dovolí volat po trochu větší svobodě, riskují, že budou označeni za separatisty. V Tibetu neexistuje ani žádná skutečná autonomie, přestože tyto základní svobody jsou zaručovány čínskou ústavou.

Jsem přesvědčen, že demonstrace a protesty, které probíhají v Tibetu, jsou spontánním vyjádřením občanské nespokojenosti nashromážděné lety útlaku a jsou výrazem odporu vůči úřadům, které jsou netečné k postojům a vůli tibetské populace. Nevěřím, že další represivní opatření povedou k dlouhodobé jednotě a stabilitě, tak jak to prohlašují čínské úřady. **Domnívám se, že nejlepším způsobem, jak postoupit vpřed, je řešit sporné otázky prostřednictvím dialogu. Jsem dlouhodobým příznivcem tohoto postupu a vážím si vaší podpory.**

My jsme i nadále stoupenci střední cesty a usilujeme o dialog, abychom dospěli k vzájemně prospěšnému řešení tibetského problému.

Modlím se za vás a přeji vám vše dobré.

Jeho Svatost dalajláma

Poslanecká sněmovna schválila prohlášení k situaci v Tibetu

Poslanecká sněmovna schválila na své schůzi 1. dubna Prohlášení Poslanecké sněmovny u příležitosti **49. výročí povstání v Tibetu**. Text prohlášení vznikl na půdě poslanecké

Skupiny přátel Tibetu a za pomoci neziskových organizací Lungta, Potala a Amnesty International. Následně jej projednal také Zahraniční výbor, který doporučil Poslanecké sněmovně dokument schválit.

Text Poslanecké sněmovně představila předsedkyně Poslaneckého klubu Strany zelených a zároveň předsedkyně poslanecké Skupiny přátel Tibetu **Kateřina Jacques**. Z přítomných 103 poslanců a poslankyň podpořilo prohlášení 79, proti byli 2.

Monika Horáková

Prohlášení Poslanecké sněmovny k situaci v Tibetu

- s ohledem na výroční zprávu EU o lidských právech za rok 2007, usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. prosince 2007 a usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. února 2007,

- v návaznosti na rezoluci Senátu Parlamentu České republiky ze dne 20. března 1998,

- v návaznosti na usnesení Vlády České republiky ze dne 17. března 2008,

- v reakci na události posledních dnů, během nichž došlo k násilí v Tibetské autonomní oblasti,

vydává Poslanecká sněmovna toto prohlášení:

Poslanecká sněmovna vnímá lidská práva jako nedělitelnou a univerzální hodnotu, na jejíž dodržování mají nárok lidé všude na světě.

Poslanecká sněmovna vyzývá jak čínské orgány, tak demonstrující, aby se zdrželi jakéhokoliv násilí.

Poslanecká sněmovna pokládá za důležité, aby světová veřejnost měla možnost získat informace o aktuálním dění v Tibetu, a proto žádá vládu ČLR, aby umožnila přístup zástupcům světových sdělovacích prostředků do oblasti.

Poslanecká sněmovna pokládá za vhodné, aby do oblasti byli vysláni zástupci OSN a Červeného kříže, za účelem objasnění událostí posledních dnů.

Poslanecká sněmovna vyzývá k takovému politickému řešení práv tibetského lidu, které by reflektovalo zájmy a přání Tibeťanů a jejich kulturní a náboženskou svébytnost.

Poslanecká sněmovna podporuje účinné pokračování dialogu mezi Jeho Svatostí dalajlámou a představiteli Čínské lidové republiky. Řešení situace v Tibetu by mělo vycházet ze závěrů tohoto dialogu.

Poslanecká sněmovna – vzhledem k tragickým zkušenostem s politickými procesy v Československu a po rehabilitaci československých politických vězňů v 90. letech minulého století – trvá na propuštění a rehabilitaci všech občanů, kteří byli potrestáni za prosazování svých politických názorů nebo náboženského vyznání a za uskutečňování svých nezadatelných práv.

Poslanecká sněmovna vyzývá všechny své představitele, aby při mezinárodních jednáních aktivně vystupovali na obranu lidských práv obyvatel Číny a Tibetské autonomní oblasti.

Poslanecká sněmovna je přesvědčena, že toto prohlášení souzní s olympijskými ideály a Olympijskou chartou.

Josef Jařab, nominovaný Poslaneckým klubem SZ, usedl do Rady ČT

Původně měla Rada České televize získat nové členy již v červnu roku 2007. Samotná volba však ztroskotala na prazvláštním předvýběru, jehož se dopustil volební výbor Poslanecké sněmovny (více viz Zpravodaj PK SZ č.1). Jako jeden z kandidátů byl tehdy



Foto: archiv

vybrán bývalý poslanec ČSSD Miroslav Kučera, který se před listopadovou revolucí živil jako cenzor posuzující písňové texty hudebních skupin. Tuto skutečnost kritizovala **předsedkyně PK SZ Kateřina Jacques**, která za masivní podporou pro Miroslava Kučera spatřovala dohodu ODS a ČSSD o obsazení této funkce. Právě z obavy o diskreditaci celé Rady ČT prosadili Zelení požadavek, aby se o nových členech Rady ČT hlasovalo veřejně tak, aby mediální „velká koalice“ ODS a ČSSD neprosadila své lidi.

Následovala koaliční jednání, která za Poslanecký klub SZ vedla Kateřina Jacques.

Kandidátem zeleného klubu se stal **profesor Josef Jařab**, pro kterého se podařilo získat podporu i u ostatních koaličních stran.

Profesor Josef Jařab už na počátku 90. let jako porevoluční rektor Univerzity Palackého podporoval zřízení studia žurnalistiky na Filozofické fakultě a tehdy otevřený program mediálních a

komunikačních studií se dodnes úspěšně rozvíjí.

Při realizaci **Večerních rozmluv s hosty Univerzity Palackého**, které se konaly v průběhu let 1990-96, spolupracoval prof. Jařab jako moderátor těchto večerů také s Českým rozhlasem. V podobných aktivitách pokračoval i jako senátor za Opavsko v letech 2000-2006 **v rozhlasových pořadech nazvaných „Jařabiny“** (asi padesát večerů).

Od roku 1990 spolupracoval rovněž s Českou televizí na nejrůznějších diskusních pořadech a byl s ním natočen v rámci projektu Fera Feniče pořad v sérii GEN.

Po vstupu do celostátní politiky, když se stal roku **1996 senátorem za Olomoucko**, pracoval nejen v senátním kulturním výboru, ale jako člen parlamentní delegace také ve výboru pro vzdělávání a kulturu v Radě Evropy. V roce 1999 se stal iniciátorem a

zpravodajem rezoluce 1407 „Média a demokratická kultura,“ která byla přijata téhož roku Výborem ministrů všech členských států.

V roce 2000 se vrátil prof. Jařab do Senátu PČR a také do Štrasburku, kde po šest let pracoval v podvýboru pro média, jemuž po tři roky předsedal. Byl během té doby zpravodajem nebo komentátorem několika doporučení a rezolucí, např. „Svoboda projevu v evropských médiích“, „Média a terorismus“, „Svoboda tisku a pracovní podmínky žurnalistů v konfliktních oblastech“. Od roku 2000 se zúčastnil řady konferencí a seminářů k problematice médií konaných u nás, ale i v zahraničí (např. v Paříži, Bukurešti, Kyjevě a ve Štrasburku). V roce 2004 byl jedním z organizátorů konference na téma „Univerzity a média“ na univerzitě Bologni (jako člen kolegia Magny Charty Universitatum). V Senátu byl do konce svého mandátu (listopad 2006) členem mediální komise.

Prof. Jařab vždy usiloval o to, aby média byla nezávislá, objektivní a kvalitní, vysoce profesionální. Aby pomáhala prohlubovat demokratickou kulturu a rozvíjet obecnou kulturnost ve společnosti, aby pomáhala posilovat občanskou zodpovědnost. Jsem proto přesvědčena, že pro své bohaté zkušenosti a své názory a principiální postoje bude podstatným přínosem pro práci Rady České televize.

Pane profesore, za Poslanecký klub Sz Vám blahopřejeme a přejeme vše dobré ve Vašem konání! Jsme rádi, že nás bude reprezentovat odborník Vašich kvalit.

Kateřina Jacques

Životopis Josefa Jařaba v datech

JOSEF JAŘAB

Prof. PhDr., CSc., Dr. h. c.

narozen 26.7.1937, Kravaře ve Slezsku

vdovec, manželka Zdeňka (+ 2006); dva synové, Jan (1965), David (1971)

Vzdělání:

1955 - maturita na gymnáziu v Hlučíně

1959 - státní zkoušky z oborů angličtina a ruština na filozofické fakultě UP Olomouc

1964 - stipendista Britské rady - měsíční letní kurs v Londýně

1966 - stážista při Salcburském semináři amerických studií

1967 - tříměsíční stipendium Britské rady na Londýnské univerzitě

1968 - PhDr. na Univerzitě Karlově v Praze

1969-70: stáž American Council of Learned Societies na Newyorské univerzitě a na Brandeisově univerzitě

1978 - CSc. na Univerzitě Karlově v Praze

1981 - 82: stáž IREX na Kalifornské univerzitě v Berkeley a na Newyorské univerzitě

1986 - habilitován a jmenován docentem

1989 - vědecký pracovník DuBoisova institutu na Harvardově univerzitě

1990 - jmenován profesorem pro anglickou a americkou literaturu

- Dr. h. c. humanitních věd na Mount Mercy College, Cedar Rapids, Iowa

1997 - vědecká stáž v Salcburském semináři amerických studií

- Dr. h. c. právních věd na Moravian College, Bethlehem, Pennsylvania

- Dr. h. c. občanského práva na Univerzitě v Durhamu v Anglii

Pracoviště:

1959 – jazyková škola Ostrava
1960 – 61: Univerzita 17.listopadu (Teplice v Č.), lektor češtiny
1961-64: Vysoká škola báňská, katedra jazyků
1964-68: Univerzita P.J.Šafaříka Košice, filozofická fakulta Prešov
1968-72: Pedagogická fakulta Ostrava
1972 – Univerzita Palackého Olomouc, filozofická fakulta
1996 – ředitel Centra srovnávacích kulturních studií, UP Olomouc
1989-1997: rektor Univerzity Palackého v Olomouci po dvě funkční období
1997-1999: rektor Středoevropské univerzity v Budapešti a Varšavě

Veřejné funkce:

1990-1994 - zvolen členem zastupitelstva a Rady města Olomouce
1996-1998 - zvolen senátorem Parlamentu ČR za volební obvod Olomouc
(zvolen jako nezávislý na kandidátce ODA s podporou KDU-ČSL,
místopředseda Výboru pro vzdělání, vědu, kulturu, lidská práva a petice)
1997-1999 - člen Parlamentního shromáždění Rady Evropy ve Štrasburku (člen
Výboru pro kulturu a vzdělání a Podvýboru pro média;
od listopadu 2000 - senátor Parlamentu ČR za volební obvod Opava (nezávislý,
člen senátního klubu Otevřené demokracie)
od 2001 - člen Parlamentního shromáždění Rady Evropy ve Štrasburku
místopředseda Výboru pro kulturu, vzdělání a vědu; člen Podvýboru pro média,
místopředseda politické frakce LDR- Liberals, democrats and reformers)
od roku 2002 - předseda Podvýboru pro média a místopředseda frakce LDR)
od prosince 2002 - předseda senátního Výboru pro zahraniční věci, obranu a
bezpečnost; člen senátní komise pro média

**Členství v odborných institucích a organizacích
po roce 1989:**

- předseda olomoucké odbočky a člen hlavního výboru Kruhu moderních filologů při ČSAV
- předseda České a slovenské asociace amerikanistů
- člen odborné komise pro vědu a technologie při ČNR
- člen kolegia AV ČR pro vědy o umění
- člen Nadace Havel-Kováč
- člen výboru Evropských kulturních nadací
- předseda oborové rady pro filologické vědy při akreditační komisi vlády ČR
- člen Akreditační komise ČR a člen mezinárodního poradního výboru při Akreditační komisi Maďarské republiky
- člen Českého výboru Fulbrightovy nadace (první předseda)
- člen výboru nadace Patriae (tři roky předseda)
- člen výkonné rady Asociace evropských univerzit
- člen stálého výboru pro humanitní vědy Evropské vědecké nadace
- člen rady Nadace Víze 97
- člen správního výboru Open Society Fund

v letech 2000-2004:

- prezident Evropské asociace amerikanistů

v současnosti

- člen rady Boloňské Magny Charty Universitatum
- člen Českého výboru pro UNESCO
- zakládající člen Učené společnosti ČR
- člen nadace a programového výboru Forum 2000
- člen Společnosti pro vědu a umění
- člen Pen-klubu
- člen Obce spisovatelů

Ocenění a vyznamenání:

Medaile J. A. Komenského udělená Československou federální vládou (1992)
Pamětní medaile Masarykovy univerzity, Brno (1994)
Pamětní medaile Slezské univerzity, Opava (1995)
Cenu Hannah Arendtové za reformu vzdělávacího systému převzal jménem Palackého univerzity, Vídeň (1996)
Medaile Konference evropských rektorů (1996)
Zlatá medaile Palackého univerzity za zásluhy (1997)
Cena města Olomouce (1998)
Medaile za zásluhy udělená Akreditační komisí České republiky (2000)
Cena Woodrowa Wilsona udělená velvyslanectvím USA za dlouhodobý přínos americko-českých vztahům (2005)
Pamětní medaile Palackého univerzity z roku 1948 udělená za mimořádný přínos pro rozvoj UP (2007)

Publikační činnost:

Autor, spoluautor nebo editor více než 40 knih, sbírek esejů, antologií, apod., většinou z oblasti americké a anglické literatury a z literární teorie. Autor řady článků na téma transformace vysokoškolského vzdělávání, kulturního pluralismu a multikulturalismu.

Autor dvou stovek odborných referátů na konferencích doma i v zahraničí zaměřených na tematiku literární, kulturní, vzdělávací a politickou; přednášky na univerzitách v USA, Velké Británii, Kanadě, Německu, Rakousku, Polsku, Maďarsku, Itálii, Španělsku, Portugalsku, Dánsku, Finsku, Holandsku, Jihoafrické republice, Indii, Mexiku a na Tajvanu.

Autor několika desítek rozhlasových pořadů, literárních i obecně kulturních a společenských.

Rada České televize očima Josefa Jařaba

Už po první schůzi Rady, kdy se projednávala Výroční zpráva o činnosti za rok 2007, musí člověk propadnout spíše skepsi při očekávání nějakých výrazných změn v působení tohoto regulačního orgánu. S **Milanem Uhdem** jsme se dohodli, že o zprávě nebudeme hlasovat, což bylo logické, když jsme její obsah neznali, ale také jsme nebyli v minulém roce v „úřadě“.

Z jednání a občasných citací ze zprávy jsem si ale udělal dojem, že Rada nemá vlastně jasno, jaká je její role. Pokusíme se tuto základní otázku nastolit, ale nejsem si jist, že se může něco výrazně změnit.

Problematické postavení Rady je totiž dáno už způsobem jejího ustavení, její „volby“. Už v roce 2000 jsem ministru Dostálovi a pak kolegům v Senátu argumentoval, že volba pouhou Poslaneckou sněmovnou nemůže dosáhnout ničeho jiného, než proporčního zastoupení stran v této komoře Parlamentu. **Základní pravidla vypracovaná Radou Evropy** nabádají k tomu, aby se takto mediální regulační orgány neustavovaly, protože se tím vlastně už dopředu zpochybňuje jejich nezávislost na politické reprezentaci v legislativě a exekutivě. Moudrá vláda a moudrý Parlament se nepokouší o řízení a ovlivňování médií přes orgány, na jejichž ustavování se podílí, či je dokonce sama ustavuje. Je tu tedy před námi stále ještě úkol prosadit jiné, méně politické ustanovování všech těch mediálních rad.

Jedním z důležitých rolí Rady je jistě dohled nad plněním poslání České televize jako média veřejné služby. To je docela náročný úkol a při pohledu na to, jak právě tento úkol ČT plní, jistě nemůžeme být spokojeni. **Jak rozumět objektivnosti?** Určitě jde o víc než o to, abychom zajistili při možnosti dvojího názoru poskytnutí stejného prostoru oběma stranám! Bez ohledu na to, co říkají? V roce 1999 jsem v Radě Evropy vypracoval a pak předložil jako zpravodaj **rezoluci o Médích a demokratické kultuře**, kterou schválilo celé Parlamentní shromáždění. A následně i Výbor ministrů všech členských států - včetně toho našeho. Zavázala se tedy naše vláda, že bude s tímto dokumentem pracovat. Jak je možné, že ho může i po přijetí ve Štrasburku zcela ignorovat? Je tam řada momentů, které by bylo užitečné přinejmenším prodiskutovat. A některá opatření měla být už skoro deset let zavedena (včetně toho, jak ustavovat regulační rady.)

Jedním z momentů je i poslání médií (hlavně veřejnoprávních) při výchově obyvatel k životu v demokracii a ve svobodě. Co to vlastně znamená mít možnost žít v demokratické a svobodné společnosti. Média přece mohou diváky informovat, vzdělávat, vést k občanské zodpovědnosti - a to nejen před volbami. Je samozřejmé, že média, která objektivně, dobře a na úrovni informují, musí být odborně na výši. ČT samozřejmě může chtít své diváky i bavit, ale určitě by neměla soupeřit se soukromými televizními stanicemi v honbě za povrchní a lacinou zábavou. Atd.

Nemyslím, že je v Radě většina lidí, jimž by záleželo na věcech, o nichž jsem se zmínil. Ale jsem-li už do ní zvolen, pokusím se rozhýbat alespoň potřebnou rozpravu nad řadou problémů. **Jsem vděčný Straně zelených, že moji kandidaturu ze strany PEN-klubu a Univerzity Palackého podpořili, že za ni bojovali.** I já jsem držel palce a snažil se přesvědčovat i okolí, aby volili Zelené v posledních parlamentních volbách, a to i veřejnou podporou. Protože jsem věřil a věřím, že přinesou do naší politiky žádoucí změnu. Úzce jsem spolupracoval s Janem Švejnarem, kandidátem Strany zelených, před prezidentskou volbou.

A je mi strašně líto, že to nevyšlo, i když lze kampaň vzhledem k dnešnímu stavu věcí považovat za úspěch. Budu se těšit na další spolupráci, ale musím zároveň říci, že moje představa o práci radních v takovém orgánu jako je Rada ČT je, že musí být vskutku nezávislá a založena spíše na vzájemné důvěře než vzájemné závislosti.

Josef Jařab

Projev Kateřiny Jacques k zákonu o Policii České republiky

Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, dámy a pánové, začínáme v prvním čtení projednávat tolik potřebnou, dlouho očekávanou a také odkládanou komplexní a vnitřně provázanou **reformu policie**. Osobně jsem za to velmi ráda. Také věřím, že se shodneme na tom, že smyslem zákona není pouze změna v územním členění a zajištění nové organizační struktury jako prostředku pro zajištění větší kontroly a výkonnosti, ani nový ekonomický model pro fungování policie, byť jsou to důležité věci, ale **především změna v samotné práci policie a v jejím nahlížení ze stany veřejnosti**. Cílem reformy totiž musí být zajištění kvalitní služby občanům a z toho vyplývající důvěra lidí v práci policie. Na tom se jistě všichni shodneme. Věřím také, že předkladatel má tento cíl na zřeteli a společně budeme usilovat o jeho naplnění.

Snažila jsem se aktivně do přípravy návrhů vstoupit. Pan ministr proces příprav popisoval. Předložila jsem řadu připomínek, včetně zásadních. Byla jsem však nemile zaskočena zvláštním přístupem úředníků Ministerstva vnitra - pana ministra jsem s tímto problémem

seznámila - kteří se mým podnětem zabývali. Reakci jsem po několika urgencích obdržela za více než tři měsíce a celkové vyznění materiálu, který mi byl nakonec doručen, bylo nezdvořilé, promiňte mi, přezíravé. Takový je mnohdy dojem z policie, jejíž obraz a především skutečnou povahu bychom tak rádi změnil.



Foto: René Volfík

V zákonu je celá řada problémů, o nichž bychom měli diskutovat a které by se v některých aspektech měly ještě řešit. Věřím, že vůle tady je. Jen namátkou: Zákon přináší používání nových, velmi problematických zbraní a donucovacích prostředků, ochrana osobních dat není na dostačující úrovni, diskutabilní je také možnost najímání agentů z řad civilního obyvatelstva na všech úrovních Policie ČR.

Dále je třeba se **zaměřit na oblast zasahující výrazně do práv občanů.** Na mysli mám především zbytečné a excesivní zásahy do jejich soukromí a nepřiměřené pravomoci pro omezování osobní svobody občanů. Podle některých odborníků, a také pan zpravodaj o tom hovořil, zákon předpokládá tak vysoké pravomoci, že jsou možná také v rozporu s Listinou základních práv a svobod a některými závazky České republiky na mezinárodní úrovni. Tyto aspekty je třeba prověřit a případně učinit změny.

Osobně spatřuji největší problém ve způsobu, kterým je **řešena vnitřní a vnější kontrola práce policie.** I o tom mí předřečníci hovořili. Návrh se vedle mnoha jiných sporných bodů pokouší změnit i současnou úpravu **vyšetřování trestných činů policistů** státním zástupcem. Troufám si ale tvrdit, že tak činí velmi nešťastně. Pokud by totiž v navrhované podobě prošel, znamenal by návrat k dlouhodobě kritizovanému modelu vyšetřování policistů policisty.

Novelou trestního řádu, kterou provedl zákon č.265/2001 Sb., bylo s účinností od 1. 1. 2002 svěřeno vyšetřování trestných činů spáchaných příslušníky Policie ČR a BIS státnímu zástupci. Cílem tohoto opatření byla eliminace vazeb a vzájemné solidarity, troufám si tvrdit falešné solidarity, mezi policisty, kteří do té doby řídili vyšetřování trestné činnosti svých kolegů. K této úpravě došlo po dlouhodobé zdrcující kritice mezinárodních organizací, OSN nebo Rady Evropy a dalších. **Inspekce ministra vnitra** jako policejní orgán od té doby pouze vyhledává a opatřuje důkazy, ale neřídí samotné vyšetřování, které je úkolem institucionálně odděleného státního zástupce, a je to tak dobře.

V letošním roce státní zastupitelství zpracovávalo poměrně **obsáhlou zvláštní zprávu týkající se prověřování a vyšetřování trestných činů policistů, příslušníků BIS a Úřadu pro zahraniční styky a informace.** Tato zpráva konstatuje stále se lepšící

kvalitu vyšetřování uvedené trestné činnosti, jakož i zvyšující se úroveň spolupráce vyšetřujících i dozorových státních zástupců s Inspekcí ministra vnitra. Za této situace by byl návrat k vyšetřování trestné činnosti policistů navrhovanou inspekcí policie krokem zpět.

Ostatně v návrhu postrádám byt jen popis jakýchkoli závažných důvodů, které by měly tak významnou změnu vyšetřování trestné činnosti policistů a příslušníků BIS a ÚZSI odůvodnit. Veřejnost zásadně kritizuje právě skutečnost, že **policista vyšetřuje policistu**, a osobně si neumím představit jediný argument, kterým bychom mohli přínosnost takové změny pro občany či pro veřejný zájem vůbec odůvodnit. I pokud by byla inspekce policie objektivně schopna zajistit nestrannost a důsledný postup při vyšetřování trestné činnosti svých kolegů, o čemž ale vážně pochybuji, **system vyšetřování trestné činnosti u bezpečnostních složek státu musí i subjektivně generovat důvěru veřejnosti**, která zde jednoduše zohledněna není.

V tomto kontextu nemůže obstát ani argumentace o inspekci stojící mimo kompetenci ministra vnitra a pod kontrolou Poslanecké sněmovny nebo vlády. Jmenování ředitele inspekce vládou podle návrhu je ve srovnání s jinými funkcemi vedoucích ústředních úřadů zcela neadekvátní, stejně jako je neadekvátní významu této instituce. Kromě jiného návrh neřeší ani způsob odvolávání ředitele inspekce, ale to už je detail, který jistě můžeme řešit. Pan ministr kýve, hlavou.

Podle mého názoru není dán žádný právní ani věcný rozumný důvod, proč by inspekce policie jako orgán činný v trestním řízení měla podléhat kontrole orgánů Poslanecké sněmovny. Domnívám se, že **inspekce policie má být klasickým orgánem exekutivy, který je zařazen do systému orgánů činných v trestním řízení** a jako takový podléhá v rámci trestního řízení dozoru státního zástupce. Navrhovaná úprava navíc zjevně předpokládá, že by kontrolní orgán Poslanecké sněmovny mohl provádět kontrolu i v rámci neskončeného trestního řízení, a zasahoval by tak do pravomoci státního zástupce, případně soudu. Při míře politizace Sněmovny - prosím, odpusťte mi to - považuji takovou možnost pronikání do živých trestních věcí za více než znepokojivou, a i to je jeden z důvodů, proč tento návrh nepodporuji.

To, že **Inspekce ministra vnitra ve stávající podobě neplní úlohu**, kterou od ní společnost očekává, je všeobecně známo, a dokonce i samotný pan ministr vnitra Ivan Langer s tímto názorem opakovaně souhlasil. Bedlivě se dívám, zda kývá hlavou i teď.

Také během jednání na bezpečnostním výboru jsme se shodli, že právě kvalita vyšetřování deliktního jednání policistů může být jedním z důležitých faktorů, které ovlivní kvalitu policejní práce a následně důvěru, kterou bude mít policie u veřejnosti. To je jednoduché - **pokud lidé nemají důvěru v to, že si mohou na práci policie stěžovat, je to špatné** a důvěra úměrně tomu pochopitelně klesá.

Dovolu mi, abych zrekapitulovala, jak pracuje inspekce nyní. A uvedu jeden příklad za všechny, kterému se před lety věnoval a kriticky jej hodnotil sám pan ministr. A je to **brutální zásah na technoparty CzechTek**. Ne, to není zapomenuto a myslím si, že by to ani zapomenuto být nemělo. Vidět ho mohly statisíce lidí na televizních obrazovkách a málokdo se neotrásl nad záběry mladého člověka, který bezbranně leží na zemi, když do něj těžkooděnci brutálně kopou, aniž by se dotýčný mohl bránit. Na zmíněný zásah si během následujících dnů stěžovalo na čtyři a půl tisíce občanů. To prosím není omyl, skutečně 4500 lidí bylo mobilizováno a napsalo písemnou stížnost. Z toho se inspekce zabývala celkem pouhými 128 trestními oznámeními, z nichž většina byla označena za nekonkrétní. Policie podrobně šetřila trestní oznámení v 29 případech zraněných, ani v jednom případě nebyl zjištěn konkrétní policista, resp. když byl, byl jeho zákrok shledán jako zákonný. A tady si opět vzpomeňme na kauzu čtyř chebských policistů, kteří kopali a bili ležícího bezbranného člověka. **Za celý zásah na CzechTeku byl kázeňsky potrestán pouze jeden policista, u kterého se prokázalo, že měl falešné identifikační číslo**. To je smutná bilance a v situaci, kdy se snažíme mobilizovat

veřejnost, snažíme se získat občanskou společnost, aby se aktivně účastnila věcí veřejných, máme-li čtyři a půl tisíce podnětů, které občané a občanky podali, máme-li flagrantní příklad zneužití pravomoci veřejného činitele, brutálního napadání bezbranných lidí, a nedospějeme k uspokojivým závěrům popsání této situace, neřkuli potrestání viníků, je zřejmé, že něco je špatně, a já osobně jsem tímto faktem velmi znepokojena.

A proto musím říci, že **bez opuštění reinkarnované představy vyšetřování trestné činnosti policistů samotnými policisty nebudu moci návrh podpořit**. A mrzí mě, že takto zásadní problém návrhu budeme řešit ve chvíli, kdy je zákon hotov a měl by pokud možno rychle projít legislativním procesem tak, aby mohl co nejdříve pomáhat a chránit. Popravdě ale musím říci, že jsem nepředpokládala, že pan ministr tuto kruciólní a tak často opakovanou výhradu nezohlední. Pro pořádek připomínám, že **tuto věc řeší dokonce i programové prohlášení vlády**.

Beru na vědomí vystoupení pana ministra a slib, který zde veřejně dal, že bude tento problém řešit samostatným zákonem. Dokonce si zde stanovil i jasný termín a na druhou miskou vah položil možnost vlastní popravdy. Pan ministr slíbil, že podá demisi, pokud tento svůj závazek nesplní. To si myslím, že je potěšující zpráva. Zároveň však říkám, že mezikrok, který je navržen, nepovažuji za vhodný z důvodů, které jsem předeslala. Domnívám se, že celá tato pasáž by měla být buď ze zákona vypuštěna a řešena tímto samostatným návrhem, anebo by měly být skutečně lhůty prodlouženy tak, aby měl pan ministr dostatek času tuto věc řešit. To už záleží na dohodě.

Na závěr si dovoluji obecnou poznámku k předkládané reformě. Domnívám se a mrzí mě, že tomu tak je, že návrh zákona je celý prodchnut logikou toho, co chápeme pod fenoménem policejní uvažování, o jehož změnu právě usilujeme. Co tím myslím? **Návrh vykazuje výraznou dominanci práv policisty a jakýsi despekt k základním právům svobodného občana**. Je v něm velmi čitelný rukopis struktur ministerstva, které jej připravily. Ustanovení, která se týkají práv a povinností policisty stejně jako práv a povinností občana, budou vyžadovat důkladnou revizi vedenou **primátem práv svobodného jedince a také řádného občana**. Já věřím, že s panem ministrem najdeme společnou řeč.

Dosažení změn ve výše popsaných problematických oblastech považuji za prvořadý úkol právě Poslanecké sněmovny jako orgánu voleného lidem, nebyl-li toho schopen aparát předkladatele, a zároveň podotýkám, že pokud k těmto změnám během projednávání zákona nedojde, tak od něj nemůžeme očekávat efekt, který nám předkladatel slibuje a který si jistě přejeme všichni. V takovém **případě zůstane heslo Pomáhat a chránit jen zbožným přáním**. Zároveň ale zdůrazňuji, že nepodpořím návrh na zamítnutí této předlohy, protože věřím, že můžeme, třeba i v prodloužené lhůtě, která bude navržena, zákon upravit tak, aby předpokládaný efekt splnil.

Kateřina Jacques

Programový bod Strany zelených antidiskriminační zákon úspěšně prohlasován

Poslanecká sněmovna na poslední schůzi schválila ve třetím čtení vládní návrh antidiskriminačního zákona poměrem hlasů 111 proti 21. Česká republika tento zákon

potřebuje nejen proto, že jde o dosud nesplněný **závazek vyplývající z našeho členství v EU**, ale zejména kvůli nastavení základních pravidel upravujících problematiku diskriminace. Dosud totiž oběti nerovného zacházení neměly žádné efektivní prostředky k nápravě. Zákon pomůže zajistit rovný přístup ke vzdělání, práci, zdravotnické péči či sociálním výhodám bez ohledu na věk, rasu, národnost, zdravotní postižení, pohlaví, náboženské přesvědčení nebo sexuální orientaci. Schválené znění například nově považuje za diskriminaci z důvodu pohlaví nejen nerovné zacházení na základě mateřství, ale i nerovné zacházení z důvodu otcovství.

Zákon má velmi dlouhou a strastiplnou historii. Nepodařilo se jej prosadit **již vládě ČSSD** tak, aby zákon platil již v době vstupu České republiky do Evropské unie. Od té doby jsou pokusy o přijetí zákona plně neúspěšné.

Česká republika antidiskriminační zákon nutně potřebovala. Jsme totiž poslední zemí EU, jejíž občané mají nižší míru ochrany před diskriminací než ve zbytku EU. Za absenci zákona navíc česku hrozily sankce evropské komise.

K přijetí zákona vedla velmi složitá cesta plná kompromisů a náročného vyjednávání, na němž se významnou měrou podílela **poslankyně Strany zelených**. „Toto téma se stalo takřka prubířským kamenem soudržnosti koalice. Byla to hodinářská práce,“ popsala jednání **Kateřina Jacques**.

Přesto se objevily dohady, zda zákon nemohl být striktnější než přijatá verze. „V jednom velmi těsně hlasovaném pozměňovacím návrhu opravdu byl navržen širší rozsah přijatého zákona. Mimo jiné zaváděl ochranu před diskriminací na základě politické příslušnosti. To by však automaticky otevíralo cestu ke zrušení lustračního zákona. Takový návrh byl pro většinu sněmovny naprosto nepřijatelný a neměl by šanci na schválení. Byl to okamžik, kdy se celý zákon dostal na okraj propasti,“ vysvětlila **Džamila Stehlíková**, která považuje „za zázrak“, že Sněmovna zákon ve finální podobě vůbec přijala.

Poslanecký klub Strany zelených odmítl propojení otázky lustračního zákona a antidiskriminačního zákona.

Podle Džamily Stehlíkové však složitá cesta zákona není u konce. **„Zákon bude mít těžký osud jak v Senátu, tak u prezidenta.** Není vyloučeno jeho zamítnutí a návrat do dolní komory parlamentu a opětovné hlasování. Stále hrozí nepřijetí. Pokud vůbec projde, berme tento zákon jako první krok správným směrem, který bude možné novelizovat,“ řekla Džamila Stehlíková.

Podobný názor sdílí také předsedkyně poslaneckého klubu Strany zelených Kateřina Jacques: „S výsledkem jsem velice spokojená a považuji jej za obdivuhodný kompromis a dobrý začátek. Je to maximum, čeho bylo možné dosáhnout,“ sdělila Kateřina Jacques, která stála u zrodu paragrafovaného znění zákona v jeho první verzi už v roce 2003.

Spokojenost nad přijatým kompromisem vyjádřily také NNO.

Marek Jehlička

Novela stavebního zákona

Poslankyně Kateřina Jacques prosadila pozměňující návrh **k novele stavebního zákona, který eliminuje negativní dopady na krajinu.**

Podle novely stavebního zákona, který přijala poslanecká sněmovna na své poslední schůzi, nebude možné bez platného územního plánu stavět ve volné krajině, jak původně navrhoval poslanec Tomáš Mencl (ODS).

Poslanec Václav Mencl navrhoval, aby mohly i obce bez platného územního plánu vydávat povolení stavbám ve volné krajině. Takový návrh by však vedl k ještě většímu zastavování zemědělsky cenné půdy než doposud. Ekologické organizace zdůrazňovaly, že stavební úřady bez přesných mantinelů ochranu krajiny nezajistí. Poslanecký klub zelených Menclův návrh odmítl a **poslankyně Kateřina Jacques načetla pozměňovací návrh, který by eliminoval negativní dopady na krajinu.** Díky tomuto návrhu jsou v zákoně jasné vymezeny výjimky, kdy bude možné stavět ve volné krajině. Jedná se o již zasíťované pozemky, zemědělské stavby s obytnými místnostmi a budovy bezprostředně sousedící se stávající výstavbou.

Jednání o tomto návrhu byla složitá i uvnitř koalice, mimo jiné proto, že náměstek za SZ Petr Pávek, který návrh projednával, odsouhlasil bez předchozí konzultace s PK SZ Menclův koncept. Koalice tento příslib zelených považovala za závazný a nechtěla z něj ustoupit. Tato chyba způsobila velké napětí a cesta z této složité situace byla komplikovaná. **Jednání za nápravu chyb zelených řešil Martin Bursík.** Klub ODS přijal omluvu za vystupování zeleného náměstka (Petr Pávek mezitím na funkci rezignoval) a špatnou komunikaci ze strany zelených a konečně se změnou postoje – pro zelené klíčovou – po řadě složitých jednání souhlasil.

Novelu podpořilo 160 přítomných poslanců ze všech politických stran. Proti nebyl nikdo z nich. Zákon nyní zamíří do Senátu. Pokud ho horní komora schválí, poputuje k podpisu prezidentovi.

Kateřina Jacques, Milan Mraček

Kateřina Jacques a Martin Bursík zahájili výstavu o ukrajinském hladomoru

Pod záštitou Kateřiny Jacques byla v atriu Poslanecké sněmovny PČR zahájena výstava připomínající **75. výročí hladomoru na Ukrajině.** Málo známá, temná kapitola evropských dějin je dnes jen stěží pochopitelná. Pouze v letech 1932-1933 zemřela pětina venkovského obyvatelstva Ukrajiny, která byla vždy pokládána za obilnici Evropy.

Velvyslanec Ukrajiny v České republice Ivan Kuleba ve své řeči připomněl, že se nejednalo o žádnou přírodní katastrofu, nýbrž cílený útok stalinského teror, který dopadl na všechny vrstvy ukrajinské společnosti.



Foto: Milan Mraček

S úvodním slovem vystoupila i předsedkyně Poslaneckého klubu SZ Kateřina Jacques, dle které není možné zavírat oči ani před sedmdesát pět let starým zločinem. „Nemůžeme zúctovat s minulostí, protože ji nedokážeme změnit. Jsem ale přesvědčena o tom, že odhalením zločinů, uchováním historických dokumentů a obnovením důstojnosti obětí cestou uznání jejich strádání posloužíme orientaci budoucích generací. Jen tak zamezíme opakování

podobných katastrof v budoucnu“, uvedla Jacques.

Výstava je pokračováním snahy českého parlamentu pojmenovat zločiny minulosti. Již v listopadu loňského roku přijala **Poslanecká sněmovna PČR usnesení**, podle něhož „uznala velký hladomor 1932-1933, způsobený sovětskou politikou násilné kolektivizace za akt genocidy ukrajinského národa“.

Milan Mraček

Usnesení Poslanecké sněmovny PČR ze dne 30. listopadu 2007

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vědoma si demokratických principů, na kterých je založena Česká republika, a nezapomínajíc na období dvou totalit, jimiž prošel český národ, u příležitosti 75. výročí hladomoru na Ukrajině v letech 1932 až 1933 s hlubokým zármutkem uctívá památku obětí hladomoru na Ukrajině, který byl v letech 1932 až 1933 zrůdným totalitním režimem záměrně vyvolán, aby zlomil odpor ukrajinského lidu k násilné kolektivizaci a zdeptal jeho národní sebevědomí, vyjadřuje jménem českého národa hlubokou soustrast příbuzným a blízkým milionů lidí, již se stali obětí hladomoru, který úmyslně a cíleně vyvolal zločinný stalinský režim, vyjadřuje svoji odhodlanost přispívat k prosazování mezinárodních principů, které by zabránily tomu, aby se v budoucnu mohla podobná tragédie kdekoliv na světě opakovat.

Projev Kateřiny Jacques u příležitosti zahájení výstavy o ukrajinském hladomoru

Vaše excelence pane velvyslanče, dámy a pánové!

Máme před sebou obraz 7 až 10 milionů nevinných obětí, umučených mužů, žen a dětí!

Miliony životů zmařených zrůdnou politickou ideologií! Jsem proto ráda, že si tyto hrůzostrašné události připomínáme právě na půdě poslanecké sněmovny a považuji za svoji čest se slavnostního zahájení výstavy účastnit.

Miliony bezejmenných tváří si naše mysl dokáže jen stěží představit, jejich bolest necítíme. Věnujme jim přesto svoji vzpomínku a soucit.

Nemůžeme zúčtovat s minulostí, protože ji nedokážeme změnit. Jsem ale přesvědčena o tom, že odhalením zločinů, uchováním historických dokumentů a obnovením důstojnosti obětí cestou uznání jejich strádání posloužíme orientaci budoucích generací. Jen tak zamezíme opakování podobných katastrof v budoucnu.

Považuji za nutné, aby se co nejvíce lidí o této tragédii dozvědělo. Přeji si, aby tyto znalosti dopomohly k **důslednému respektování a prosazování práv člověka** a respektu k životu.

Vzpomínku na oběti ukrajinského hladomoru pokládám nejen za pietní akt, ale vnímám i její morální a lidský rozměr, jenž tkví v ušlechtilých ideálech humanity. Právě toto poselství v sobě nese **tragédie ukrajinského národa** z počátku třicátých let minulého století, která je trvalým mementem pro celé lidstvo a která se již **NIKDY NESMÍ OPAKOVAT**.

Kateřina Jacques

Komunikace s odbory

Dne 3. března se **Kateřina Jacques**, spolu s tajemníkem poslaneckého klubu Strany zelených Milanem Mračkem, **setkala v prostorách Domu odborových svazů se zástupci odborů**. V jedenáctičlenné skupině odborářů nechyběli mimo předsedy ČMKOS **Milana Štěcha** ani místopředsedkyně **Marcela Kubínková**, prezident OS KOVO **Josef Středula**, prezidentka OS státních orgánů a organizací **Alena Vondrová**, prezident OS zdravotnictví **Jiří Schlanger**, i předseda OS pracovníků hornictví **Jan Sáběl** či předseda školských odborů **František Dobšík**.

Mimo **důchodové reformy** se téměř dvouhodinová debata stočila i k **zákonu o policii, zákoníku práce či českému předsednictví EU**. Kateřina Jacques přítomné hned v úvodu ujistila, že Poslanecký klub Strany zelených vnímá moderní odbory jako důležitého součinitele sociálního smíru. Jádrem jednání bylo prodloužení důchodového

věku u mužů a bezdětných žen na 65 let, ve kterých by měli čeští občané odcházet do důchodu po roce 2032.



Foto: archiv Milana Mračka

Již v průběhu prvního setkání bylo domluveno jednání v užším složení tak, aby bylo možné přesněji vyjádřit názory zastoupených subjektů. Ve čtvrtek 20. března se tříčlenná delegace zástupců, vedená **místopředsedkyní ČMKOS Marcelou Kubínkovou**, setkala v prostorách Poslaneckého klubu SZ s ministryní **Džamilou Stehlíkovou**, ekonomickým expertem **Jiřím Vopátkem** a **Milanem Mračkem**.

S odboráři se z postu ministra školství, mládeže a tělovýchovy setkal i **Ondřej Liška**, který dne 20. března uspořádal kulatý stůl nad **otázkou financování školství**, zejména regionálního.

Poslanecký klub SZ však čile komunikuje i s odbory, které nejsou začleněny do struktury Českomoravské komory odborových svazů. V prostorách zeleného klubu byl tak přijat i **prezident Federace strojuvůdců České republiky Petr Čechák**.

Posledním se série březnových setkání s odboráři byla účast **Milana Mračka na jednání předsedů odborových organizací Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče ČR** z fakultních nemocnic a dalších organizací přímo řízených Ministerstvem zdravotnictví, jejichž cílem je zabránit záměrům ministra zdravotnictví Tomáše Julínka převést tyto organizace na akciové společnosti. Tajemník Poslaneckého klubu SZ se v rámci svého projevu snažil zklidnit poněkud vypjatou atmosféru jednání a představil odborářům zelené představy o fungování zdravotnictví. Zároveň poukázal na skutečnost, že zelený klub je vázán programovým prohlášením vlády a zmínil i současné jednání klubu s ministrem Julínkem.

Kateřina Jacques považují spolupráci s odbory za důležitý prvek zelené politiky a domnívá se, že je dobré s nimi postupně navázat kvalitní spolupráci. Plánuje proto setkání zástupců odborů na Poslaneckém klubu Strany zelených.

Zelený klub podporuje severní variantu severozápadní části silničního obchvatu kolem Prahy

3 x NE – jižní trasa je neekologická, neekonomická, nebezpečná

Přestože **nezávislé posudky hovoří pro severní variantu** „Ss“ severozápadní části silničního obchvatu kolem Prahy, prosazuje Ředitelství silnic a dálnic nadále jižní variantu „J“ okruhu kolem Prahy. Tím naráží na nesouhlas jak volených představitelů, tak i obyvatel dotčených městských částí.



Na podporu severní trasy se pod heslem CHCEME OKRUH **OKOLO** PRAHY v pondělí 10. března 2008 sešlo na Jungmannově náměstí v Praze více než 500 osob, požadujících řádné porovnání variant a vyjadřujících svůj nesouhlas s politickými tlaky na prosazení jižní trasy. Demonstrace se zúčastnily i **zelené poslankyně Věra Jakubková a Kateřina Jacques**. Věra Jakubková připravila 2 interpelace na ministra dopravy Aleše Řebíčka.

Foto: archiv Věry Jakubkové Věra Jakubková se účastnila následně i části dvou veřejných jednání o územním rozhodnutí týkající se této kontroverzní dopravní stavby. Podporovala veřejnost i představitele obcí zprostředkováním právních konzultací i informací odborníků **dopravní sekce Strany zelených** a pomohla při vyjednávání s pracovníky stavebního úřadu ve chvíli, kdy bylo veřejné jednání ukončeno nestandardním způsobem a k nespokojenosti jeho účastníků.

Představitelé dotčených městských částí uspořádali k uvedenému tématu v úterý 18. března 2008 **tiskovou konferenci, na které vystoupila i Kateřina Jacques**. Dorazivší novináři obdrželi zpracované odborné studie a tiskové materiály, které jasně upozorňovali nejen na finanční nevýhodnost Magistrátem a Ředitelstvím silnic a dálnic podporované jižní varianty, ale i nebezpečnost plánované stavby, která nevyhovuje ani minimálním bezpečnostním požadavkům.

Svůj zájem o problematiku pražského okruhu Prahy deklaroval i **Martin Bursík**, který se spolu s Kateřinou Jacques zúčastnil **jednání rady suchdolské radnice**, při kterém se seznámil s některými detaily obou dopravních záměrů, které silně ohrožují životní prostředí v městské část Praha Suchdol - silniční okruh a letiště. **Martin Bursík i Kateřina Jacques ujistili představitele městské části, že podporují jejich aktivity**



Foto: Samuel Kašpar

s cílem společně prosadit optimální enviromentální řešení, které nejméně ovlivní okolí. Martin Bursík bojoval proti „J“ variantě již v roce 1998 coby pražský zastupitel a od té doby patří k důsledným podporovatelům severní varianty.

Martin Bursík inicioval na téma severního obchvatu Prahy **pracovní setkání,** které

proběhlo dne 26.3.2008 **na MŽP**. Jeho účastníky byli zástupci Městské části Praha - Suchdol a zástupci zainteresovaných občanských sdružení. Dále byli přítomni: člen dopravní sekce SZ **Martin Robeš**, náměstek ministra životního prostředí a člen dopravní sekce SZ **Aleš Kuták** a předsedkyně poslaneckého klubu SZ **Kateřina Jacques**. Tématem byla problematika silničního okruhu kolem Prahy, prosazovaná pražským magistrátem v problematice trase přes Suchdol. Byly diskutovány nevýhody této varianty oproti variantě vedoucí kolem Řeže u Prahy. Na závěr zástupci suchdolské radnice a občanských sdružení slíbili zpracovat svoje argumenty do souhrnné informace, s jejímž využitím MŽP rozhodne o svém dalším postupu v této věci.

Milan Mraček

Tisková zpráva – CHCEME OKRUH OKOLO PRAHY

TISKOVÁ ZPRÁVA MĚSTSKÝCH ČÁSTÍ PRAHA-SUCHDOL A PRAHA-DOLNÍ CHABRY ZE DNE 18.BŘEZNA 2008

Na žádost Ředitelství silnic a dálnic (ŘSD) probíhalo minulé a toto pondělí na stavebním odboru MHMP ústní jednání o územním řízení stavby 518 Ruzyně - Suchdol a stavby 519 Suchdol - Březiněves, v jejichž rámci občané a občanská sdružení z dotčených městských částí dávali námitky ke stavbě okruhu.

K základním uváděným nedostatkům patří rozpor s evropskými předpisy - navržená trasa „J“ prochází intravilánem městské části Praha-Suchdol, prochází okrajem městské části Praha - Dolní Chabry a v blízkosti Čimic, tudíž nemíjí hlavní sídelní útvary, což je v rozporu s čl. 9, odst.1 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady Č.1692/96/ES.



Foto: archiv

V dokumentaci chybí či jsou neplatná některá požadovaná vyjádření dotčených orgánů - chybí např. stanovisko EIA podle nyní platného zákona č. 100/2001 Sb.; exhalční studie byly vypracovány dle již neplatných vyhlášek a vycházely z překonaných dopravních prognóz. Vzhledem k délce přípravy dokumentace (od roku 1998) pro tuto technicky velmi komplikovanou stavbu je předložená dokumentace nepřehledná, v mnoha případech zmatečná. Velký podíl na tomto stavu dokumentace má i nepřehledný způsob vedení spisu úřadem.

Projektanti se na poslední chvíli snažili vypořádat s požadavky evropské směrnice na tunely, která požaduje rozšíření tunelů na dvakrát čtyři jízdní pruhy. Tuto změnu již ale důsledně nezařadili do požadované dokumentace, a tak např. příčné řezy tunelu Suchdol vyobrazují původně navržené řešení -dvakrát tři jízdní pruhy, což je v rozporu s požadavky stavebního zákona na dokumentaci

Průběh samotného jednání, zejména o stavbě 518 Ruzyně - Suchdol byl naprosto v rozporu se zákony a dobrými mravy. Jednání zabývající se stavbou v hodnotě téměř 20 miliard Kč probíhalo v místnosti, jež nebyla ozvučena a kde kvůli nedostatku židlí muselo mnoho i starších osob, účastníků řízení, při téměř osmihodinovém jednání stát. Úředníci stavebního odboru nebyli na projednávání řádně připraveni -nahrávání zapnuli a protokol zjednání začali psát až po cca půl hodině na základě výzvy ze sálu.

Od počátku účastníci řízení zejména z řad městských částí a občanských sdružení předkládali zásadní procesní námítky, k nimž patřilo například nesplnění výzvy MHMP na doplnění stanoviska MŽP o platnosti EIA či neplatnost plné moci žadatele. Procesní námítky nebyly stavebním odborem řešeny - bylo řečeno, že se s nimi „poprou“ v průběhu řešení námitek. Nereagovali na návrhy na ukončení či přerušování řízení. Magistrátní stavební odbor vzhledem ke stavu předložené dokumentace neměl ústní jednávání vůbec svolat-a měl řízení na počátku března ukončit.

Trasa „J“ silničního okruhu kolem Prahy:

• vede přes hustě obydlené části Prahy - postiženy jsou pražské městské části Suchdol, Dolní

Chabry a Čimice.

• zavádí evropskou tranzitní kamionovou dopravu do města - Pražský okruh by neměl být primárně

řešením dopravního spojení mezi Prahou 6 a Prahou 8 (pro obyvatele Prahy), ale stane se významným dopravním uzlem v srdci Evropy, který bude součástí TEN-T, v ose Hamburg -

Istanbul s odbočkou na Norimberk.

je neekologická— *prochází chráněnými přírodními oblastmi Roztocký háj, Sedlecké skály, Zámky a*

park Draháň - Trója. Na zásah do přírodních památek musí být udělena vládní výjimka.

je nebezpečná - *nevyhovuje minimálním bezpečnostním požadavkům na tunely transevropské*

dálniční sítě -směrnice 54120041 ES. Projektované uskupení dvoúrovňových tunelů a patrového

mostu je z provozního a uživatelského hlediska velmi nevhodné -na délce cca 3,2 km není možný

přejezd mezi protisměrnými dopravními pásy.

je neekonomická- *vzhledem k technicky náročným stavebním prvkům (tunely, mosty) je tato*

varianta výrazně dražší než trasa Ss (odhad o cca 8-10 miliard Kč) a navíc kvůli porušení směrnice

16921961 ES je možnost financování z prostředku EU vysoce nepravděpodobná.

Vláda ve svém usnesení č. 1064 ze dne 19. září 2007 uložila ministru dopravy, aby ve spolupráci s ministrem životního prostředí jmenoval skupinu odborníků, která vyhodnotí variantní řešení výstavby silničního okruhu kolem hlavního města Prahy.

Alternativní severní trasa okruhu „Ss“ je vedena od konce stávajícího úseku 517 (křižovatka Pražského okruhu/Evropská)po rychlostní komunikaci R7 (nutné její plánované rozšíření), za Tuchoměřicemi se odklání na sever, prochází mezi obcemi Velké Přílepy a Lichoceves, mezi obcemi Tursko a Velké Přílepy je připojena komunikace 11/241 (MUK Velké Přílepy), trasa se stáčí na východ, Vltavu přechází mezi areálem Ústavu jaderného výzkumu a NRP Větrušická rokle, na D8 se napojuje severně od Březiněvse.

Severní varianta „Ss“ silničního okruhu:

• *vede opravdu OKOLO Prahy*

• *prochází MEZI obcemi Středočeského kraje*

• *je doporučována Ministerstvem životního prostředí*

• *spolu s vnitroměstským spojením Prahy 6 a Prahy 8 s preferencí veřejné dopravy tvoří ideální dopravní řešení oddělující tranzitní a městskou dopravu*

• *díky menší technické náročnosti je levnější a může být financována z fondů EU*

Na podporu severní trasy se pod heslem CHCEME OKRUH **OKOLO** PRAHY v pondělí 10. března 2008 v 15 hodin sešlo na Jungmannově náměstí přes 500 osob, požadujících naplnění vládního usnesení -řádné porovnání variant a protestujících proti politickému tlaku na prosazení jižní trasy na území hlavního města Prahy a proti záměru tak zbytečně zabetonovat do trasy „J“ 10 miliard Kč.

Kontakty:

Petr Hejl, starosta městské části Praha - Suchdol,
e-mail: starosta@praha-suchdol.cz; mobil: 603 279 678

Jaroslava Plevová, starostka městské části Praha - Dolní Chabry,
e-mail: [Jaroslava.plevova\(a\)dchabry.cz](mailto:Jaroslava.plevova(a)dchabry.cz); mobil: 728 485 678

Ochrana klimatu – závěr mezinárodní „troj“ konference

27. března 2008 se uskutečnila v Brně poslední z plánovaného cyklu mezinárodních konferencí o ochraně klimatu, na kterých se organizačně podílel také **Státní fond životního prostředí ČR**.

Stejně jako u předchozích dvou konferencí se moderování mezinárodního panelu ujal **Petr Štěpánek, ředitel Fondu**. Mezi přednášejícími byl tentokrát i ministr životního prostředí a místopředseda vlády **Martin Bursík**.

Za město Brno vystoupil **Martin Ander, náměstek primátora statutárního města**



Foto: Samuel Kašpar

generální ředitel Energie Cités, který je zároveň jedním evropské sítě.

Brna pro rozvoj, který představil probíhající projekt na zateplování panelových domů, vytopnu na biomasu, kterou město postavilo v Brně-Bystrci již před pěti lety a plánovanou „revolucí“ ve veřejné dopravě jako součást boje proti skleníkovým plynům.

Se zahraničními zkušenostmi a projekty nás tentokrát přijeli seznámit Ray Morgan, britský předseda Rady Woking Borough a Gérard Magnin, francouzský z původních zakladatelů této

Mimosoudní řešení spotřebitelských sporů

Ve středu 26. března 2008 jednal podvýbor pro ochranu spotřebitele, jemuž předsedá poslankyně **Věra Jakubková**.

V rámci programu představili pracovníci Ministerstva průmyslu a obchodu pilotní fázi dvouletého projektu s názvem Mimosoudní řešení spotřebitelských sporů. Projekt, jehož cílem je zlepšení přístupu spotřebitelské veřejnosti ke spravedlnosti, byl spuštěn 1. dubna 2008.

V současné době odrazuje mnohé spotřebitele od vymáhání svých zákonných práv **nákladnost a zdlouhavost soudního řízení**. I tak proběhne ročně na cca 7.000 spotřebitelských sporů a přibližně stejný počet lidí se kvůli nízkým částkám za nekvalitní zboží vůbec nesoudí. Zvýhodnění tak jsou nepoctiví podnikatelé.

Jak tedy mimosoudní řešení sporů probíhá?

V prvním stupni přichází stěžovatel, ať již spotřebitel či podnikatel, na kontaktní místo Hospodářské komory či spotřebitelských organizací. Najde je ve všech krajských městech, seznam je k dispozici na webových stránkách MPO.

Kontaktní místa zprostředkují stranám informace o jejich právech a o alternativních možnostech pro řešení sporů. Pokud se strany dohodnou a chtějí **řešit spor mediací**, nabídne jim pracovník kontaktního místa seznam mediátorů. Mediátor, jakožto třetí – nezávislá osoba, se snaží obě strany dovést k dohodě. Mediační dohoda, sepsána do závazné dohody, je pak právně vymahatelná.

Pokud nedojde k úspěšné mediaci, může kterákoliv ze stran požádat o rozhodčí řízení. Strany sepíší za pomoci pracovníka kontaktního místa rozhodčí smlouvu. Výsledkem rozhodčího řízení je nález rozhodce, který je rovněž soudně vykonatelný.

Předností mimosoudního řešení spotřebitelských sporů dle projektu je především rychlost (spory nemají trvat déle než 2 měsíce), zjednodušení procesu vymáhání práv a minimum vynaložených finančních prostředků (mediace je zcela zdarma).

Podobným způsobem jsou spory řešeny i v jiných zemích. MPO prozkoumalo jednotlivé systémy a vybralo z nich variantu, která by měla přinést nejlepší výsledky. Současně také respektovalo právně nezávazná **doporučení Evropské komise**, týkající se mimosoudního řešení sporů. Na základě pilotního projektu budou zvažovány legislativní změny.

Věra Jakubková

Ondřej Liška se setkal s francouzským ministrem školství

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy Ondřej Liška se v úterý 25. března setkal se svým francouzským protějškem Xavierem Darcosem. **"Je to příležitost pokročit v koordinaci francouzského a navazujícího českého předsednictví v EU," řekl Liška.** Ministři diskutovali priority obou zemí v oblasti vzdělávání a také program předsednické trojky, kterou tvoří společně se Švédskem.

Během jednání hovořili i o dalších tématech oboustranné spolupráce. Mimo jiné se shodli na upevnění stávajících česko-francouzských dvojjazyčných sekcí na gymnáziích v České republice.

Ministr Xavier Darcos rovněž v dopoledních hodinách navštívil dvě pražská gymnázia: Gymnázium Christiana Dopplera a Gymnázium Jana Nerudy. Oba ministři tak měli možnost vyměnit si své názory na specifické rysy českého vzdělávacího systému, zvláště na problematiku autonomie škol.

Setkání navázalo na **nový program dvoustranné spolupráce mezi vládou ČR a vládou Francouzské republiky v oblasti**

školství a jazykového vzdělávání na léta 2008-2010, který vznikl v záměru posílit česko-francouzskou spolupráci v očekávání francouzského a následného českého předsednictví v Radě EU.



Foto: MŠMT

Kateřina Böhmová

Poděkování Spolku pro obnovu venkova ČR Kateřině Jacques

Na pravidelném zasedání pléna Spolku pro obnovu venkova ČR dne 1. 4. 2008 v Senátu bylo vysloveno poděkování poslankyni SZ Kateřině Jacques **za práci při přípravě změny zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavením řádu.**

Zákon v původním znění významně omezoval malé obce bez schváleného územního plánu v jejich rozvoji. Mnohé z nich měly schváleny pouze rozvojové studie, které projednanou změnou mohou i nadále využívat a není tak zablokován jejich rozvoj. V průběhu projednávání zákona ve Sněmovně se Kateřina Jacques významně zapojila do vyjednání kompromisu, který byl základem pro schválení novely zákona napříč politickým spektrem.

Spolek pro obnovu venkova ČR

Střípky ze zelené činnosti

- **Kateřina Jacques** byla hostem **studentského diskusního večera na téma „Světí vždy účel prostředky?“**, který se uskutečnil dne 4. března ve Zlíně na Univerzitě Tomáše Bati
- **Martin Bursík, Kateřina Jacques a Ondřej Liška** se zúčastnili zahájení festivalu Jeden svět.
- **Věra Jakubková** se zúčastnila **konference Strany zelených v Orlové**, v jejímž průběhu byla sestavována **kandidátka do krajských voleb**. Zvoleným kandidátům nejen poblahopřála, ale také jim přislíbila svou pomoc ve volební kampani.
- **Martin Bursík a Kateřina Jacques** se zúčastnili tanečního večera Strany zelených **„Zelení na Barikádě“**, který společně s ZO SZ Praha 10 a ZO SZ Praha 2 spolupořádal Poslanecký klub SZ.

- **Tibetská mandala či jurta** byla k vidění u příležitosti **Dne Tibetu na Chomutovském náměstí**. Ruku k dílu na stavbě tradičního tibetského obydlí přiložil i **Přemysl Rabas**.



Foto: archiv Přemysla Rabase

- **Martin Bursík, Kateřina Jacques, Ondřej Liška a Přemysl Rabas**, za přispění senátora **Jaromíra Štětiny**, vyvěsili u příležitosti dne Tibetu z oken Poslaneckého klubu Strany zelených tibetskou vlajku.
- **Martin Bursík, Kateřina Jacques a Ondřej Liška** se dne 16. března zúčastnili demonstrace za Tibet před čínskou ambasádou v Praze
- **Přemysl Rabas** se dne 19. března zúčastnil druhé demonstrace za Tibet před čínskou ambasádou v Praze
- **Věra Jakubková a Kateřina Jacques** se zúčastnily **demonstrace CHCEME OKRUH OKOLO PRAHY**, která byla uspořádána na podporu severní varianty severozápadní části silničního obchvatu kolem Prahy. **Věra Jakubková** se následně zúčastnila **dvou veřejných jednání o územním rozhodnutí** týkající se této kontroverzní dopravní stavby.
- Semináře zabývajícího se problematikou **vzdělávání romských dětí**, který se konal dne 17. března v prostorách Poslanecké sněmovny PČR, se zúčastnil **Ondřej Liška**.
- **Kateřina Jacques** vystoupila dne 18. března v rámci tiskové konference, která byla zaměřena na problematiku pražského silničního okruhu.
- **Ondřej Liška** se v úterý 25. března setkal se svým francouzským **protějškem Xavierem Darcosem**.

- **Věra Jakubková** podpořila osobní **účastí úklidovou akci v lužním lese, přírodní památce Turkov**. Chráněné území je ohroženo stavbou dálničního přivaděče.



Foto: archiv Věry Jakubkové

- **Kateřina Jacques a Martin Bursík** zahájili v prostorách artia Poslanecké sněmovny **výstavu o ukrajinském hladomoru**.
- Dne 26. března **navštívil Ondřej Liška Palackého univerzitu v Olomouci** a prohlédl si stavbu **nově vznikajícího kampusu**. Následující den **věnoval oficiálnímu celodennímu výjezdu** ministra do Olomouckého kraje.
- **Martin Bursík** dne 27. března promluvil na brněnské **Mezinárodní konferenci k ochraně klimatu**.
- **Věra Jakubková** se setkala s ministrem školství **Ondřejem Liškou** s cílem společně stanovit úkoly splnitelné do konce volebního období pro **systémové ukotvení EVVO v resortu školství**. Byly identifikovány 3 nejvýznamnější okruhy (personální zajištění EVVO, programy podpory EVVO, ukotvení EVVO ve státním rozpočtu) a bylo navrženo jejich řešení. Jedněmi z prvních kroků je sestavení poradní skupiny ministra, návštěvy středisek ekologické výchovy jednotlivých krajích.
- **Ondřej Liška zahájil** dne 28. března **konferenci Pražského studentského summitu**.
- **Ondřej Liška** korunoval vítěze ankety **Zlatý Amos**, která oceňuje nejlepší učitele.
- Na ministerstvu životního prostředí přivítal **Martin Bursík** svůj **saské protějšek Ronalda Wöllera**.
- V neděli 9. a znovu 30. března se v prostorách Poslaneckého klubu SZ uskutečnila další pravidelná **setkání Martina Brusíka a Kateřiny Jacques s Krajskými předsedy a předsedkyněmi SZ**.

- **Martin Bursík** absolvoval dne 31. března na České zemědělské univerzitě **přednášku o ochraně klimatu.**



Foto: Samuel Kašpar

- **Martin Bursík a Kateřina Jacques** se zúčastnili zasedání rady **radnici v Suchdole** a pohovořili o problematice pražského okruhu a ruzyňského letiště.
- **Problematice Evropských fondů a ochraně přírody a krajiny** byla věnována **konference**, která se konala v jednacím sále Magistrátu hl. m. Prahy, v rámci které vystoupil **Martin Bursík.**
- **Martin Bursík debatoval se studenty VŠE o otázkách globální změny klimatu** na besedě, která se rozvinula po promítání filmu *Nepříjemná pravda*.
- **Kateřina Jacques** se dne 2. dubna stala **členkou Podvýboru pro dopravu**

Kresba na konec



Kresba: Milan Mraček

www.poslanci.zeleni.cz

Once? Pch. Já už byl zvolen twice!



Strana zelených

Poslanecký klub Strany Zelených

Sněmovní 4, 118 26 Praha 1
tel.: 257 172 097 fax: 257 530 705
Kateřina Jacques, Milan Mraček, Václav Kůs
e-mail: milan.mracek@zeleni.cz
Vydáno dne 4. 4. 2008